

11-18 Ιανουαρίου 2026

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΩΝ

Η Πιστότητα του Θεού στον Λαό του

Σταμάτα και ξεκίνα ξανά...

*Δεν θα τα κρύψουμε από τους απογόνους μας.
Θα διηγηθούμε στη γενιά που έρχεται
τα ένδοξα του Κυρίου έργα, τη δύναμή του,
και τα θαύματα που έκανε.*

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Η Πιστότητα του Θεού στον Λαό του

«Σταμάτα και ξεκίνα ξανά» (Ψαλμός 78)

Το έτος 2024 σηματοδεύτηκε από ένα σημαντικό γεγονός για τους Ευαγγελικούς χριστιανούς στον κόσμο: το 4ο Συνέδριο της Λοζάνης («Λοζάνη 4»), που αφορούσε στην Παγκόσμια Ευαγγελιστική Δράση και πραγματοποιήθηκε στη Σεούλ της Νότιας Κορέας. Στην ιστορία της σύγχρονης Ευαγγελικής Εκκλησίας, το Συνέδριο της Λοζάνης είναι μια ευκαιρία να σταθούμε και να συλλογιστούμε την κατάσταση της Εκκλησίας και την αποστολή της στον κόσμο. Κι έπειτα, να προχωρήσουμε όλοι μαζί με μεγαλύτερη πίστη και με τα εφόδια που μας δίνουν ο Λόγος του Θεού και το Άγιο Πνεύμα.

Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά αυτού του Συνεδρίου ήταν ασφαλώς η έμφαση στη συνεργασία. Το θέμα αυτό δεν είναι νέο στις διακηρύξεις της Λοζάνης, ούτε ξένο προς την Ευαγγελική παράδοση, η οποία γεννήθηκε, αναπτύσσεται και εκπληρώνει το όραμά της ακριβώς στο πνεύμα της συνεργασίας, που προϋποθέτει ενότητα, για την οποία προσευχήθηκε ο Χριστός για μας.

Γι' αυτό, θεωρήσαμε βασικό καρπό της «Λοζάνης 4» και επιβεβαίωση της υπόσχεσης, που δώσαμε ενώπιον του Θεού και της Εκκλησίας του, τη συνεργασία μας για την εξάπλωση του ευαγγελίου στη χώρα μας και στον κόσμο. Αυτό απαίτησε κοινή προσπάθεια μελέτης και εμβάθυνσης στον Λόγο του Θεού των ιταλών αδελφών μας που συμμετείχαν στο Συνέδριο. Έτσι, φέτος ετοίμασαν το υλικό για την Εβδομάδα Προσευχής 2026 του Ευαγγελικού Συνδέσμου. Είμαστε ευγνώμονες στον Θεό για τη συμμετοχή όλων σ' αυτή την προσπάθεια.

Αγαπητοί μας αδελφοί και αδελφές, επιλέξαμε φέτος να μελετήσουμε τον Ψαλμό 78, με θέμα την πιστότητα του Θεού προς την Εκκλησία του σε κάθε εποχή. Εξετάζοντας την πιστότητα του Θεού, είναι αναγκαίο να «σταθούμε» για να θυμηθούμε· να εκζητήσουμε τη μετάνοια και να ξεχειλίσουμε από ευχαριστία. Χωρίς αυτή τη σωτήρια «στάση» στα πόδια του θρόνου του Θεού, δεν μπορούμε να «ξεκινήσουμε ξανά» ως λαός του ευαγγελίου. Αυτό ισχύει τόσο σε εθνικό, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Ας προσευχηθούμε ώστε αυτό το υλικό προσευχής να αποτελέσει και πάλι εργαλείο στα χέρια του Θεού για να ενισχυθούν η αγάπη μεταξύ μας και η συνεργασία μας για την πρόοδο του ευαγγελίου και της βασιλείας του Θεού στον κόσμο.

Η Εκτελεστική Επιτροπή

του Ιταλικού Ευαγγελικού Συνδέσμου

Βιβλικά κείμενα: από τη Νέα Μετάφραση της Βίβλου,
εκδ. «Ελληνικής Βιβλικής Εταιρίας, © 2003.

Το υλικό για την Παγκόσμια Εβδομάδα Προσευχής του 2026 ετοιμάστηκε από την Εκτελεστική Επιτροπή του Ιταλικού Ευαγγελικού Συνδέσμου σε συνεργασία με την Ιταλική Επιτροπή της Κίνησης της Λοζάνης.

Κυριακή 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ: να μην κρύβουμε αυτά που ο Θεός έχει αποκαλύψει

Ψαλμός 78:1-4

Σήμερα δεν μας είναι εύκολο να ακούμε! Δυσκολευόμαστε να περιμένουμε για ν' ακούσουμε τους άλλους. Για τη δική του τη φωνή, όμως, ο Θεός μάς καλεί να σταθούμε με ταπείνωση και να την ακούσουμε. Το να περιμένουμε προσεκτικά ν' ακούσουμε τη φωνή του Θεού σημαίνει, για μας τους πιστούς, να σταματάμε τον εκκωφαντικό θόρυβο των δικών μας σκέψεων, να μειώνουμε τη φασαρία της καθημερινότητας, να χαμηλώνουμε την ένταση των ποικίλων μηνυμάτων του κόσμου γύρω μας, και –πάνω απ' όλα– να αναγνωρίζουμε την ανάγκη μας να ζούμε σύμφωνα «με ό,τι ο Κύριος προστάζει» (Δτ 8:3).

Το πρώτο εδάφιο της περικοπής μας είναι ξεκάθαρο: μας αποκαλύπτει ότι υπάρχει στενή σύνδεση ανάμεσα στο «ανήκειν στον λαό του Θεού» και στο «ακούειν τον Θεό». Ο Θεός, πράγματι, διεκδικεί το δικαίωμα να διδάσκει τον λαό του. Ο λαός του καλείται να ακούει τον Λόγο του και να ζει σύμφωνα μ' αυτόν. Πόσο σημαντικό είναι αυτό για τη σύγχρονη Εκκλησία! Παλεύει συνεχώς με τα κύματα νέων κοσμοθεωριών και πρέπει να σταθεί και να αφουγκραστεί τη γλυκιά φωνή του Κυρίου της. Ο Θεός ενήργησε στο παρελθόν υπέρ των προηγούμενων από μας γενεών, αποκαλύπτοντας τον εαυτό του και δείχνοντας την πιστότητά του. Το ίδιο έχει κάνει και μ' εμάς, που τον γνωρίσαμε. Και βεβαίως, δεν θα πάψει να αποκαλύπτεται στις νέες γενιές· η αξιοπιστία του χαρακτήρα του δεν θα εκλείψει ποτέ.

Ο Θεός μάς καλεί να είμαστε συνεργάτες του στο μεγαλιώδες σχέδιό του για τη σωτηρία του κόσμου. Η ακρόαση, στην ουσία, προηγείται της δράσης. Ποια, λοιπόν, θα είναι η ανταπόκρισή μας; Θα κρύψουμε όσα έκανε ο Κύριος; Τι αξία έχει η μνήμη, αν καθénας την κρατά μόνο για τον εαυτό του; Η μνήμη δεν μπορεί να είναι η απλή ανάμνηση περασμένων γεγονότων· πρέπει να είναι και μαρτυρία για το ποιος είναι ο Θεός, τι έχει κάνει και τι πρόκειται να κάνει.

Στο Τέταρτο Συνέδριο της Λοζάνης στη Σεούλ τονίστηκε επανειλημμένα ότι η Εκκλησία οφείλει να κηρύττει και να φανερώνει τον Χριστό ενωμένη! Ας μην ξεχνάμε ότι η μεταβίβαση της πίστης στις επόμενες γενιές αποτελεί μέρος της Μεγάλης Εντολής (Μτ 28:19). Απέναντι σε μια γενιά που βρίσκεται στο έλεος ενός όλο και πιο αβέβαιου κόσμου, ο Ιησούς είναι η μόνη απάντηση –ο ισχυρός πύργος στον οποίο μπορούμε να καταφεύγουμε.

Ας αγνοήσουμε την αβεβαιότητα που μας πολιορκεί από παντού κι ας ξανακούσουμε τη φωνή του Θεού. Ας υψώσουμε άφοβα τη σημαία του Κυρίου, ώστε να φανούν παντού τα θαυμαστά του έργα και να διακηρυχθεί παντού η δύναμή του.

«Δεν θα τα κρύψουμε από τους απογόνους μας,
θα διηγηθούμε στη γενιά που έρχεται
τα ένδοξα του Κυρίου έργα,
τη δύναμή του και τα θαύματα που έκανε».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

- * Κύριε, σε μεγαλύνουμε και σε δοξάζουμε.
- * Θέλουμε να σε ευχαριστήσουμε για το μεγάλο προνόμιο να μας κάνεις παιδιά σου και συνεργούς στο θαυμαστό έργο σου.
- * Σ' ευχαριστούμε γιατί μπορούμε να σε ακούμε και να σε υπακούμε.
- * Η καρδιά μας είναι γεμάτη ευγνωμοσύνη για όσα έχεις επιτελέσει στην Ιστορία.
- * Σ' ευχαριστούμε που μας δίνεις τη χαρά να βιώνουμε τις θαυμαστές επεμβάσεις σου και να τις κάνουμε γνωστές στις επόμενες γενιές.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΑΣΤΕ...

- * Και μετανοούμε, γιατί πολύ συχνά καθόμαστε κι ακούμε τα τόσα απατηλά μηνύματα που μας κατακλύζουν καθημερινά.
- * Ομολογούμε ότι δεν μεταδίδουμε πάντοτε το ευαγγέλιο στις νέες γενιές.
- * Συγχώρησέ μας, γιατί πολλές φορές ήμασταν οκνηροί στη μετάδοση του Λόγου σου.
- * Μετανοούμε που κρίνουμε τις νέες γενιές, αντί να τις αγαπήσουμε όπως εσύ.

ΖΗΤΑΜΕ...

- * Πατέρα μας, τη βοήθειά σου για να είμαστε πιστοί σου μάρτυρες.
- * Χάρισέ μας το θάρρος να κηρύττουμε τον Λόγο σου με καθαρότητα και παρρησία.
- * Δίδαξέ μας να υπερασπιζόμαστε την πίστη με αγάπη και ταπεινοφροσύνη.
- * Δώσε μας μάτια γεμάτα αγάπη για τις νέες γενιές.
- * Ευλόγησε κάθε διακονία (Κυριακά Σχολεία, κατασκηνώσεις, παιδικές – εφηβικές διακονίες) που μεταδίδουν το μήνυμα του ευαγγελίου στη νέα γενιά.

Δευτέρα 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ: να μεταδίδουμε τη χάρη του Θεού και να μην γινόμαστε απειθείς

Ψαλμός 78:5-11

Ο γραπτός Λόγος του Θεού είναι πηγή περισυλλογής και φώτισης στις μέρες μας, αλλά και –κυρίως– για τις μέρες που έρχονται, ώστε η μαρτυρία της χάριτος να

διαρκεί αιώνια και να μεταδίδεται, όχι μόνο από πατέρα σε γιο, αλλά κι από γενιά σε γενιά, όπως διαβάζουμε στον Ψαλμό 78. Ο ψαλμωδός μάς θυμίζει την ανάγκη να θυμόμαστε πάντα τις επεμβάσεις του Θεού, κάτι που απαιτεί σταθερή πειθαρχία στη ζωή των παιδιών του. Δεν είναι φυσική στάση της καρδιάς, αλλά συνεχής άσκηση συνειδητής αντίστασης στην τάση μας να ξεχνάμε.

Ο Θεός διέταξε τους πατέρες μας να γνωστοποιήσουν τα έργα του στις επόμενες γενιές. Δεν είναι απλή πρόταση ή προτροπή, αλλά εντολή, την οποία πολύ συχνά παραμελούμε —κι αυτό έχει ως συνέπεια την ανταρσία. Η ανάμνηση μας βοηθά να μην επαναλαμβάνουμε τα λάθη των προγόνων μας· είναι σαν να κοιταζόμαστε σ' έναν καθρέφτη για να διαπιστώσουμε αν υπακούμε στον Θεό ή αν ακολουθούμε τα βήματα απείθειας εκείνων που προηγήθηκαν. Αυτό το συνεχές «να θυμάστε για να διηγήστε» του Ψαλμού είναι ανάγκη να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της καθημερινής μας ζωής ως πιστών. Η καρδιά του ανθρώπου είναι αθεράπευτα διεστραμμένη και γι' αυτό χρειάζεται καθημερινό έλεγχο στο φως του Λόγου του Θεού.

Ο Ψαλμός είναι επίσης μια προειδοποίηση προς ολόκληρο τον λαό του Θεού. Ένας λαός που θυμάται —που θυμάται τα έργα του Θεού του και τα λάθη των προγόνων του— προστατεύεται από οδυνηρές καταστάσεις, που γεννιούνται από την ανυπακοή. Ο Θεός δεν αλλάζει· το αποδεικνύει η ιστορία του. Κι όταν η Εκκλησία ασκείται διαρκώς στην ανάμνηση, υπενθυμίζοντας ο ένας στον άλλον τη χάρη και το έλεος του Θεού εν Χριστώ, τότε δηλώνει τη θέλησή της να παραμείνει πιστή ως λαός του Θεού.

Θα μπορούν, άραγε, οι γιοι και οι κόρες μας, οι αδελφοί και οι αδελφές μας στο μέλλον, κοιτάζοντας πίσω, να πουν για μας ότι κρατήσαμε ζωντανή τη μαρτυρία; Θα μπορούν να μεταδώσουν κι εκείνοι σε άλλους όσα έκανε ο Θεός στη ζωή μας και στη ζωή των εκκλησιών μας;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

- * Πατέρα μας, γι' αυτό που είσαι και για τον Ιησού, τον Λόγο που έγινε σάρκα για χάρη μας.
- * Κύριε Ιησού, σ' ευχαριστούμε για τον γραπτό σου Λόγο, που έφτασε μέχρι τις ημέρες μας.
- * Σ' ευχαριστούμε γι' αυτούς που προηγήθηκαν στην πίστη και αγωνίστηκαν για την αλήθεια.
- * Σ' ευχαριστούμε για την ελευθερία που έχουμε να κηρύττουμε το όνομά σου και τα έργα σου, ακόμη και μέσα στους διωγμούς.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΑΣΤΕ...

- * Κύριε, και μετανοούμε αν λησμονήσαμε τις επεμβάσεις σου και δεν τις διηγηθήκαμε ο ένας στον άλλον και στις μελλοντικές γενιές.
- * Συγχώρησέ μας για όλες τις χαμένες ευκαιρίες να μεταδώσουμε το Ευαγγέλιο.
- * Συγχώρησέ μας αν επικεντρώσαμε στους ανθρώπους μας, στα προγράμματά μας και στις δραστηριότητές μας και όχι στον Λόγο σου και στο πρόσωπό σου.

ΖΗΤΑΜΕ...

- * Ουράνιε Πατέρα, να μας βοηθήσεις να είμαστε παραδείγματα, όχι μόνο με τα λόγια μας, αλλά κυρίως με τις πράξεις μας.
- * Θέλουμε να δούμε:
μια γενιά γονατισμένη στα πόδια σου,
μια γενιά υποταγμένη με υπακοή στον Λόγο σου,
μια γενιά σταθερή στον δρόμο σου,
μια γενιά δυνατή και πιστή σ' εσένα.
- * Μια γενιά που καλλιεργεί την ενότητα στην κοινότητά μας «...διά του συνδέσμου της ειρήνης» [Εφεσίους 4:3].

Τρίτη 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ: τις ευχάριστες και τις δυσάρεστες στιγμές

Ψαλμός 78:12-26

Αν έπρεπε να κάνουμε ένα γράφημα της ζωής μας μέχρι τώρα, πώς θα έμοιαζε; Μια γραμμή με σκαμπανεβάσματα; Μια ίσια γραμμή; Μια γραμμή με καμπύλες και ευθείες; Μήπως με ένα τετράγωνο ή τρίγωνο κομμάτι πίτας; Και τι θα αποκάλυπτε αυτή η γραμμή για την αξιοπιστία του Θεού στην προσωπική μας ιστορία; Κι αν κάναμε το ίδιο για την ιστορία των εκκλησιών μας ή ολόκληρου του λαού του Θεού;

Στον Ψαλμό 78, ο Ασάφ σχεδιάζει ένα χρονοδιάγραμμα που θυμίζει στον λαό τις θαυμαστές επεμβάσεις του Θεού, από την έξοδο από την Αίγυπτο έως την πορεία μέσα στην έρημο του Σινά. Ο ψαλμωδός μάς διηγείται μια ιστορία γεμάτη ευχάριστες και δυσάρεστες στιγμές.

Οι ευχάριστες στιγμές διηγούνται τις θαυμαστές επεμβάσεις του Θεού: τότε που άνοιξε τη θάλασσα κι οδήγησε τον λαό του να περάσουν μέσα απ' αυτήν, καθώς σταμάτησε τα νερά σαν τείχος δεξιά κι αριστερά, τους οδήγησε στην έρημο, έσχισε τους βράχους και ικανοποίησε τη δίψα τους κάνοντας να αναβλύσουν ρυάκια, νερά που έτρεχαν σαν ποτάμια.

Οι δυσάρεστες στιγμές, αντίθετα, διηγούνται την ανταρσία και την απιστία του λαού: τότε που επαναστάτησαν, που προκάλεσαν τον Θεό, που στράφηκαν εναντίον του, που γόγγυζαν, που έδειξαν απιστία.

Μέσα σ' αυτό το συνεχές «πήγαινε-έλα» αναδύεται ένας πιστός, υπομονετικός και προνοητικός Θεός. Ένας Θεός ικανός να αναστέλλει τους νόμους της φύσης προκειμένου να θρέψει τον λαό του και να μην τους εγκαταλείπει ποτέ, παρά τις αδυναμίες τους.

Διαβάζοντας αυτό τον Ψαλμό, δεν μπορούμε παρά να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτές οι διηγήσεις δεν είναι απλώς μια ανάμνηση του παρελθόντος, αλλά και μια υπενθύμιση για μας σήμερα. Όπως ο λαός Ισραήλ είδε τον Θεό να ενεργεί με δύναμη, έτσι κι εμείς μπορούμε να αναγνωρίσουμε τις επεμβάσεις του στη ζωή μας και στη ζωή της Εκκλησίας του. Ο Θεός δεν έχει ξεχάσει τον λαό του· εξακολουθεί να μας καλεί σε διάλογο και σε πορεία μαζί του.

Ας επιστρέψουμε, λοιπόν, στα «γραφήματά» μας. Ας σκεφτούμε για λίγο: ποιες είναι οι ευχάριστες στιγμές για τις οποίες μπορούμε να δοξάσουμε τον Θεό; Και πώς μπορούμε να δείξουμε εμπιστοσύνη στις δυσάρεστες, γνωρίζοντας ότι ο Θεός είναι μαζί μας;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

- * Θεέ και Πατέρα μας, γι' αυτό που είσαι.
- * Που δεν εγκατέλειψες τον λαό σου στην καταδίκη, αλλά ξέσπασες την οργή σου επάνω στον Ιησού Χριστό, ώστε εμείς να πιστεύουμε σ' εσένα και να εμπιστευόμαστε τη σωτηρία σου σε κάθε περίπτωση –στις ευχάριστες και στις δυσάρεστες στιγμές της ζωής μας.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΑΣΤΕ...

- * Ότι, σε καιρούς που είναι εύκολο να πούμε πως «ο κόσμος καταρρέει», πολύ συχνά, η ανομολόγητη αμαρτία μέσα στις κοινότητές μας είναι εκείνη που καταστρέφει την Εκκλησία.
- * Κύριε, ομολογούμε ότι χρειαζόμαστε τη βοήθειά σου στη ζωή μας.
- * Αναγνωρίζουμε ότι μας καλείς να μεταδίδουμε ελπίδα αντί για απελπισία.
- * Ομολογούμε ότι έχουμε είδωλα στην καρδιά μας που μας εμποδίζουν να σε εμπιστευτούμε πλήρως.

ΖΗΤΑΜΕ...

- * Κύριε, σώσε μας από τον εαυτό μας!
- * Βοήθησέ μας να σε βλέπουμε ως Θεό που ενεργεί στη ζωή μας και στην Ιστορία.
- * Φύλαξε την καρδιά μας από την αμαρτία· θέλουμε να είσαι εσύ η απόλυτη ικανοποίησή μας.
- * Βοήθησέ μας να θυμόμαστε καθημερινά τα έργα σου στη ζωή μας και να μη βυθιζόμαστε στην αμφιβολία ή στην αδιαφορία.
- * Βοήθησέ μας να γινόμαστε τα «χέρια σου», έτοιμοι να αγκαλιάσουμε και να φροντίσουμε με αγάπη όλους τους αδελφούς και συνανθρώπους μας που βρίσκονται σε ανάγκη, θλίψη, φτώχεια, προσφυγιά. Προσευχόμαστε για όλες τις διακονίες ελέους της κοινότητάς μας.

Τετάρτη 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΝΑ ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΥΜΕ: για την ανταρσία μας, παρά το έλεος του Θεού

Ψαλμός 78:17-33

Ο Ψαλμός 78 μας προσφέρει μια συνολική εικόνα της Ιστορίας του λαού Ισραήλ και της συνεχούς ανταρσίας τους απέναντι στον Θεό, παρά τις πολλές εκδηλώσεις του ελέους και της πρόνοιάς του. Στα εδάφια 17–33, ο ψαλμωδός αναδεικνύει την αχαριστία και τη σκληροκαρδία των Ισραηλιτών, οι οποίοι, παρ' ό,τι έβλεπαν τα απτά σημάδια της θεϊκής φροντίδας, συνέχιζαν να αμαρτάνουν και να αμφιβάλλουν για την αγαθότητα του Θεού.

Ο λαός Ισραήλ υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας εξαιρετικών θαυμάτων. Παρασύρθηκε, όμως, από την απιστία και τη σκληροκαρδία του. Η απαίτησή τους για τροφή στην έρημο δεν ήταν μια απλή ανθρώπινη ανάγκη, αλλά αποδείχτηκε και προκλητική στάση έλλειψης εμπιστοσύνης στην πρόνοια του Θεού. Παρ' όλα αυτά, ο Κύριος έδειξε το έλεός του, χαρίζοντάς τους άφθονη τροφή· νερό τόσο πολύ, που ξεχείλιζαν τα ρυάκια· έβρεξε πάνω τους κρέας και το μάννα. Εκεί όπου περίσσεψε η αμαρτία των Ισραηλιτών, την υπερκάλυψαν η χάρη και το έλεος του Θεού.

Αυτή η επιμονή στην αμαρτία δεν ανήκει μόνο στο παρελθόν· είναι και μια πραγματικότητα που αφορά και εμάς άμεσα. Συχνά κι εμείς, παρά τις ευλογίες που έχουμε βιώσει, ξεχνάμε την πιστότητα του Θεού και αντιτεκόμαστε στην καθοδήγησή του. Όμως, η αληθινή μετάνοια αρχίζει με την αναγνώριση της ανταρσίας μας. Δεν είναι απλώς ένα συναίσθημα ενοχής, αλλά συνειδητή στροφή προς τον Θεό –είναι αλλαγή νοοτροπίας και ζωής.

Αν και ο Κύριος επέτρεψε δοκιμασίες και δυσκολίες για να διαπαιδαγωγήσει τον λαό του, ποτέ δεν τον εγκατέλειψε. Αυτό είναι το μεγαλείο του ελέους του: διορθώνει εκείνους που αγαπά και τους καλεί να μετανοήσουν για την αμαρτία τους. Η μετάνοια δεν είναι μόνο λύπη για την αμαρτία, αλλά και απόφαση να απομακρυνθούμε απ' αυτήν και να κατευθύνουμε τις επιθυμίες, τις επιλογές και τη ζωή μας στηριζόμενοι στη χάρη του Θεού.

Αυτή είναι η επανεκκίνηση που ο Θεός θέλει να κάνουμε: ν' αναγνωρίσουμε την ανταρσία μας και να μετανοήσουμε ειλικρινά. Σήμερα, ως λαός του Θεού, καλούμαστε να κάνουμε μια στάση, να θυμηθούμε την πιστότητά του, ν' αναγνωρίσουμε τις αμαρτίες μας και να ξεκινήσουμε ξανά με ανανεωμένη καρδιά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

- * Για την πιστότητα του Θεού, παρά την αμαρτία μας.
- * Που το έλεός του μεριμνά για τις ανάγκες μας, ακόμη κι όταν εμείς τον αμφισβητούμε.

- * Για την υπομονή του Κυρίου, ο οποίος δεν μας φέρεται σύμφωνα με τις αμαρτίες μας, αλλά σύμφωνα με την αγάπη του.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΑΣΤΕ...

- * Για τις φορές που αμφισβητήσαμε την πιστότητα του Θεού και προκάλεσαμε την κυριαρχία του.
- * Για την αντίστασή μας να αφεθούμε στην καθοδήγησή του και για την επιμονή μας να ακολουθούμε το δικό μας θέλημα.
- * Για τον εγωισμό που γεννιέται στην αχάριστη καρδιά μας.

ΖΗΤΑΜΕ...

- * Ταπεινή καρδιά, έτοιμη να αναγνωρίσει τα λάθη της και να επιστρέψει στον Θεό.
- * Βαθύτερη κατανόηση του θελήματος του Θεού για τη ζωή μας και για την Εκκλησία του, ώστε να ζούμε με πιστότητα.
- * Τη δύναμη να ξεκινήσουμε ξανά με μια ανανεωμένη καρδιά μέσα στη χάρη του.
- * Κύριε, τη βοήθειά σου να εξομολογούμαστε ο ένας στον άλλον τα αμαρτήματά μας, ώστε να απολαμβάνουμε την θεραπεία σου στην ψυχή μας και στις μεταξύ μας σχέσεις. Προσευχόμαστε για την ηγεσία των εκκλησιών της κοινότητάς μας.

Π έ μ π τ η 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΝΑ ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΥΜΕ: αναγνωρίζοντας την ανειλικρινή μας μεταμέλεια

Ψαλμός 78:34-37

Υπάρχει μια γνωστή φράση που λέει: «Καταλαβαίνεις την αξία ενός ανθρώπου όταν τον χάσεις». Κάπως έτσι είναι και η κατάσταση του λαού του Θεού στα εδάφια αυτά. Αφού έχασε την εύνοια του Θεού, συνειδητοποιεί ότι χωρίς αυτόν δεν είναι τίποτα· δεν έχει στήριγμα ούτε ελπίδα. Έτσι, επιστρέφει σ' εκείνον με όμορφα λόγια, πρόθυμος να τον ξαναβρεί –ή μήπως έρχεται απλώς γι' αυτά που κερδίζει από τον Θεό; Αυτό, ωστόσο, το «ρομαντικό» συναίσθημα κρατά λίγο· γεμίζει τα χείλη με λόγια δοξολογίας, αλλά όχι την καρδιά. Αυτή μένει απόμακρη και άπιστη.

Εδώ πρόκειται για «μετάνοια» που δεν αξίζει καν να λέγεται έτσι. Ο λαός του Θεού δεν μπορεί παρά να παραδεχτεί ότι εξαρτάται από τον Κύριό του για τα πάντα· όμως, συχνά νομίζει ότι μπορεί να έχει τις ευλογίες της διαθήκης χωρίς να αγαπά πραγματικά τον Θεό της διαθήκης. Αυτή η στάση, που πάντα χαρακτήριζε τον Ισραήλ, παραμονεύει και στις πόρτες της Εκκλησίας κάθε εποχής. Όταν βλέπουμε κρίσεις να ξεσπούν

εξαιτίας της απιστίας μας, όταν ο δίκαιος Θεός μάς παιδαγωγεί, ποια είναι η στάση της καρδιάς μας; Είμαστε έτοιμοι, ως Εκκλησία, τοπική και παγκόσμια, να ταπεινωθούμε μπροστά του με ειλικρινή καρδιά, αγαπώντας τον ίδιο περισσότερο από τα δώρα του; Η διαχωριστική γραμμή είναι λεπτή, αλλά ο Θεός δεν ζητά τίποτα περισσότερο από το να τον αγαπάμε «μ' όλη την καρδιά μας, μ' όλη την ψυχή μας και μ' όλο το νου μας (Μτ 22:37).

Η αληθινή μετάνοια, αυτή που μπορεί να ξυπνήσει καρδιές και να αλλάξει ολόκληρες γενιές, δεν είναι απλώς τα δάκρυα μιας στιγμής προσευχής ούτε τα όμορφα λόγια ενός ύμνου. Είναι οι συντριμμένες και πληγωμένες καρδιές των παιδιών του Θεού, οι οποίοι θρηνούν για τους γκρεμισμένους τοίχους της ανυπακοής και για τα ξερά κόκαλα της απώλειας. Παραδίδουν με πίστη τις αδυναμίες και τις αμαρτίες τους στον Θεό, όχι μόνο για να παρηγορηθούν απ' αυτόν, αλλά και για να εξαγνιστούν οι ίδιοι και να τον δοξάσουν. Ο αγιασμός, όσο ωφέλιμος κι αν είναι, δεν παύει να είναι δύσκολη και επίπονη διαδικασία: Να αφήνεις πίσω το παλιό για να ζήσεις το καινούργιο ή να υπομένεις δυσκολίες και διωγμούς για το όνομα του Χριστού δεν είναι και τόσο «ρομαντικό»... Όμως, «Μακάριοι όσοι πενθούν, γιατί αυτοί θα παρηγορηθούν» (Μτ 5:4). Δεν υπάρχει αληθινή παρηγοριά για έναν λαό που δεν είναι έτοιμος να μετανοήσει ειλικρινά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

- * Κύριε, γιατί ο Λόγος σου μας λέει πάντα την αλήθεια και μας βοηθά να δούμε ακόμα και τα πιο σκοτεινά σημεία της ψυχής μας.
- * Σ' ευχαριστούμε, γιατί διά του Χριστού δεν στάθηκες στην ανειλικρινή μετάνοιά μας, αλλά ολοκλήρωσες το σχέδιο της σωτηρίας σου παρά την απιστία μας.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΑΣΤΕ...

- * Ότι πάντα υπήρξαμε λαός ανυπάκουος, που σε αναζητούσε περισσότερο για το ψωμί και την ασφάλεια που προσφέρεις, παρά για την καρδιά και τη ζωή που μας δίνεις.
- * Ομολογούμε ότι αυτή η στάση μάς χαρακτηρίζει ακόμα και σήμερα. Συγχώρησέ μας, γιατί συχνά σε εκζητούμε μόνο για ειρήνη και σιγουριά, αλλά δεν θέλουμε να δεχτούμε τον πόνο που πολλές φορές συνεπάγεται η αληθινή αγάπη για σένα.

ΖΗΤΑΜΕ...

- * Κύριε, να μας γεμίζεις με το Πνεύμα σου, ώστε να σε αγαπάμε ακόμα κι όταν οι προοπτικές που ανοίγεις μπροστά μας δεν είναι εύκολες.
- * Δείξε μας πότε σε πλησιάζουμε μόνο με τα λόγια και όχι με την καρδιά, ώστε η μετάνοιά μας να είναι ειλικρινής και να φέρει αληθινή αλλαγή στη ζωή μας.
- * Βοήθησέ μας να εκζητούμε το πρόσωπό σου και την αγάπη σου. Δυνάμωσέ μας ώστε να σε αγαπάμε με τρόπο που να δοξάζει το όνομά σου. Προσευχόμαστε για το Ελληνικό Βιβλικό Κολέγιο και όλες τις εκδοτικές διακονίες της κοινότητάς μας.

Π α ρ α σ κ ε υ ή 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΜΕ: τον Θεό που ευαρεστείται να δείχνει έλεος

Ψαλμός 78:38-55

Όλοι μας χαιρόμαστε όταν κάποιος μάς λέει «ευχαριστώ» για κάτι που κάναμε ή είπαμε –μια λέξη εκτίμησης που αναγνωρίζει τον κόπο μας. Σε κάθε πολιτισμό, η απουσία ευχαριστίας θεωρείται αγένεια· και όσο μεγαλύτερο είναι το καλό που μας έκαναν, τόσο πιο σοβαρό θεωρείται να μην πούμε «ευχαριστώ». Παράλληλα, είναι σπάνιο να βρεις κάποιον που συνεχίζει να κάνει καλό σε ανθρώπους που δεν δείχνουν ευγνωμοσύνη. Κάποιον που δεν προσβάλλεται, αλλά είναι έτοιμος να επαναλάβει την καλή του πράξη, ακόμα κι αν συναντά αδιαφορία ή περιφρόνηση. «Αυτό δεν είναι φυσιολογικό», θα λέγαμε· ίσως ακόμα «δεν είναι σωστό». Κι όμως, ο Θεός μας «δεν είναι φυσιολογικός» ούτε «λογικός» με τα ανθρώπινα μέτρα· είναι άγιος και αγαθός. Έτσι φέρθηκε προς τον Ισραήλ και έτσι συνεχίζει να φέρεται και προς εμάς σήμερα. Παραμένει πιστός, όταν εμείς είμαστε άπιστοι· είναι υπομονετικός και συγκρατεί τον θυμό του, ενώ αξίζουμε τιμωρία.

Όλα αυτά, ωστόσο, δεν είναι κάτι που ο Θεός τα κάνει «παραβιάζοντας τον εαυτό του». Δεν συγκρατεί με το ζόρι την οργή του. Αντίθετα, όλα πηγάζουν από τη φύση του: είναι Θεός ελεήμων, γεμάτος αγάπη για τα δημιουργήματά του. Όπως λέει ο Μιχαίας (7:18): «Ποιος άλλος Θεός είναι σαν κι εσένα, που συγχωρεί την ανομία και παραβλέπει την ασέβεια, όπως εσύ στον λαό σου που έχει επιζήσει; Τον θυμό σου δεν τον κρατάς για πάντα, αλλά σ' ευχαριστεί να δείχνεις την αγάπη σου».

Αυτό το έλεος, όμως, έχει κόστος: η δίκαιη οργή του Θεού ξέσπασε στον μονογενή του Υιό, τον Ιησού Χριστό, πάνω στον σταυρό, για να έχουμε εμείς τη συγχώρηση των αμαρτιών μας. Όταν το καταλάβουμε αυτό, δεν θα ευχαριστούμε απλώς τον Θεό για τις πολλές του ευλογίες· θα θέλουμε να θυμόμαστε τα καλά που έχουμε λάβει, να ομολογούμε την απιστία μας, να μετανοούμε για τις ελλείψεις μας και να τον λατρεύουμε, γιατί η φύση του είναι πραγματικά θαυμαστή!

Ποιος Θεός είναι σαν κι εσένα, που οδηγείς τον λαό σου μέσα από την έρημο σαν καλός ποιμένας; Που θυμάσαι ότι είμαστε σάρκα, μια ανάσα που φεύγει χωρίς επιστροφή; Που χαίρεσαι να δείχνεις έλεος;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

- * Κύριε Θεέ, για το έλεός σου.
- * Σ' ευχαριστούμε γιατί δεν μας τιμωρείς για τις αμαρτίες μας, γιατί δεν είσαι οργισμένος για πάντα.

- * Σ' ευχαριστούμε και σε δοξάζουμε για το έλεός σου, για την αγαθότητά σου.
- * Σε δοξάζουμε, γιατί είσαι Θεός που ευχαριστείται να δείχνει αγάπη.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΑΣΤΕ...

- * Κύριε Θεέ, ότι συχνά δεν είμαστε τόσο ευγνώμονες όσο θα έπρεπε· ότι δεν εκτιμάμε όσο πρέπει το έλεός σου ούτε δείχνουμε το ίδιο έλεος στους άλλους.
- * Ομολογούμε ότι είμαστε γρήγοροι στην οργή και αργοί στη συγχώρηση.
- * Σε παρακαλούμε, λυπήσου μας, για χάρη του Χριστού και της θυσίας του.

ΖΗΤΑΜΕ...

- * Κύριε Θεέ, να μας δείχνεις την αγάπη σου κάθε πρωί· βοήθησέ μας να έχουμε μια καρδιά που να μοιάζει όλο και περισσότερο μ' εκείνη του Ιησού.
- * Μη μας αφήσεις να καταχραστούμε το έλεός σου, αλλά βοήθησέ μας να το εκτιμάμε ζώντας γεμάτοι ευγνωμοσύνη, πίστη, υπομονή κι αγάπη.
- * Γέμιζέ μας με το Πνεύμα σου και στήριζέ μας, ώστε να είμαστε ο λαός σου που σε εκπροσωπεί και σε προβάλλει σωστά μέσα σ' αυτό τον κόσμο.
- * Στήριξε και ευδόωσε κάθε διακονία σε αναξιοπαθούντες, εξαρτημένους, διακονίες υγείας (Άγιος Λουκάς), διακονίες σε ηλικιωμένους (Λωίδα, Καλός Σαμαρείτης, Χρυσάνθειο).

Σάββατο 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΜΕ: τον Θεό που εξακολουθεί να κάνει δίκαιη κρίση

Ψαλμός 78:56-64

Η Αγία Γραφή είναι ρεαλιστική. Δεν εξωραϊζει την πραγματικότητα ούτε την αποκρύπτει. Την παρουσιάζει όπως είναι, όπως, δηλαδή, ο Θεός τη βλέπει και την ερμηνεύει. Σ' αυτό το τμήμα, ο ψαλμωδός θυμάται όσα συνέβησαν μετά την εγκατάσταση των Ισραηλιτών στη Γη της Επαγγελίας. Αντί να παραμείνουν πιστοί στις δεσμεύσεις της διαθήκης τους, οι Ισραηλίτες προκαλούν τον Θεό με λόγια αλλά και με βδελυρές πράξεις, παρυστρατούν, δείχνουν απιστία και επαναστατούν (εδ. 56-58).

Δυστυχώς, αυτή η μορφή απιστίας χαρακτηρίζει συχνά και την Εκκλησία. Όπως τότε με την Έξοδο ο Θεός ελευθέρωσε τον λαό από τη σκλαβιά, ο Θεός διά του Χριστού οδήγησε κι εμάς στην πνευματική Έξοδο: μας έσωσε με τη χάρη του. Τώρα, όπως και τότε, η δική μας ανταπόκριση, αντί να χαρακτηρίζεται από πίστη και υπηρεσία, εκδηλώνεται συχνά με αλαζονεία, με την πεποίθηση πως τα ξέρουμε όλα και με επα-

ναστατικότητα. Η ασταθής ζωή μας, οι ανήσυχες εκκλησίες μας, η αμφίσημη μαρτυρία μας δεν είναι τίποτε άλλο παρά σύγχρονες εκδοχές της σημερινής μας περικοπής!

Τι συμβαίνει λοιπόν; Ο Θεός δεν παραμένει απάθης σ' αυτό που συμβαίνει. Είναι υπομονετικός, αλλά είναι και δίκαιος. Μεσ στη δικαιοσύνη του οργίζεται και η οργή του εκδηλώνεται με την απομάκρυνσή του από τον λαό του (εδ. 60). Ακόμη και τα νεότερα και πιο ισχυρά μέλη του λαού υποδουλώνονται στον εχθρό (εδ. 63), μαζί και οι ιερείς του που υπηρετούσαν στον ναό (εδ. 64). Μέσα στη διαθήκη υπάρχουν δεσμεύσεις και ευθύνες· αν αυτές δεν τηρηθούν, ακολουθούν πάντοτε καταστροφικές συνέπειες. Ακόμη και στη νέα διαθήκη, που καθιερώθηκε από τον Χριστό με τη χάρη μέσω της πίστης, ο Θεός περιμένει ν' ανταποκριθούμε στη σωτηρία που λάβαμε. Ο Θεός Πατέρας περιμένει η δωρεά του Υιού του να αναστήσει τη ζωή μας. Ν' αρχίσουμε να περπατάμε πιστοί και θεραπευμένοι με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος κι όχι ταπεινωμένοι και με βήματα ασταθή. Για τα παιδιά του, ο Πατέρας Θεός δείχνει αγάπη, αλλά έχει και απαιτήσεις: «Όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον διαπαιδαγωγεί· και μαστιγώνει καθέναν που παραδέχεται για παιδί του» (Εβρ 12:6).

Πράγματι, στη νέα διαθήκη ο Ιησούς Χριστός ήταν ο υπάκουος Υιός που δέχτηκε πάνω του την οργή του Πατέρα ενάντια στην αμαρτία (Ησ 53) και έκανε εξλασμό διά της πίστεως (Ρωμ 3:25). Αυτό έχει τεράστιες συνέπειες: Όσοι είναι ενωμένοι με τον Υιό γνωρίζουν ότι η δίκαιη κρίση του Θεού έπεσε πάνω του αντί να πέσει πάνω σ' εμάς. Όσοι, όμως, επιμένουν να στρέφονται εναντίον του πρέπει να ξέρουν ότι, αργά ή γρήγορα, αυτή η δίκαιη κρίση θα ξεσπάσει εναντίον τους. Όπως λέει ο ίδιος ο Ιησούς: «Εκείνος που πιστεύει στον Υιό έχει αιώνια ζωή· εκείνος που αρνείται να πιστέψει στον Υιό δεν θα δει τη ζωή, αλλά η οργή του Θεού μένει πάνω του» (Ιω 3:36).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

- * Κύριε, γιατί η σωτηρία δεν βασίζεται στη δική μας προσπάθεια (αλλιώς θα ήταν αβέβαιη και ασταθής), αλλά στο ολοκληρωμένο και τέλειο έργο του Ιησού Χριστού, ο οποίος έδωσε τη ζωή του για μας.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΑΣΤΕ...

- * Ότι η ανταπόκρισή μας στη σωτηρία που λάβαμε (είτε προσωπικά είτε ως οικογένειες και εκκλησίες) δεν είναι ανάλογη της δωρεάς σου. Συχνά είμαστε χλιαροί, ρηχοί και ανυπάκουοι.

ΖΗΤΑΜΕ...

- * Κύριε, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να ανάψεις μέσα μας ζήλο να τηρούμε τις δεσμεύσεις της διαθήκης σου μαζί μας, ώστε η μαρτυρία μας να είναι πλήρης και δυνατή, δείχνοντας τη νέα ζωή που λάβαμε από τον Χριστό.
- * Φύλαξέ μας από την πείσμονα καρδιά μας και την απείθαρχη συμπεριφορά μας.
- * Την ευλογία σου για όλες τις διακονίες προώθησης του Λόγου του Θεού και ιδιαίτερα για την Ελληνική Βιβλική Εταιρία και τους Γεδεωνίτες.

- * Κάνε, Κύριε, κάθε τοπική εκκλησία στη χώρα μας να κηρύττει το ανόθευτο ευαγγέλιο της αγάπης, της αλήθειας, της σωτηρίας και της δικαιοσύνης σου.

Κυριακή 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΜΕ: τον Θεό της Χάρης και της Δικαιοσύνης που είναι πάντα παρών

Ψαλμός 78:65-72

Ο Ψαλμός 78 μας δείχνει καθαρά την παρουσία και την πιστότητα του Θεού μέσα στην Ιστορία του Ισραήλ. Ο ύμνος αυτός τονίζει πόσο σημαντικό είναι ο λαός του Θεού να θυμάται, να μετανοεί και να είναι ευγνώμων.

Σήμερα, αν δούμε την Εκκλησία στην Ευρώπη, ίσως η κατάσταση είναι παρόμοια. Γι' αυτό είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι είμαστε εύθραυστοι, να θυμηθούμε την πιο όμορφη ιστορία –αυτή της πιστότητας του Θεού– και να επιστρέψουμε με χαρά και ευγνωμοσύνη. «Τότε ορθώθηκε σαν απ' τον ύπνο ο Κύριος» (εδ. 65). Μερικές φορές μάς φαίνεται ότι ο Θεός είναι μακριά, όταν βλέπουμε τους ανθρώπους γύρω μας να αδιαφορούν για την αλήθεια του ή όταν οι εκκλησίες μας δείχνουν αδύναμες και ασυνεπείς. Παρ' όλα αυτά, ο Θεός παραμένει κοντά μας. Και την κατάλληλη στιγμή «ξυπνά», για να ξυπνήσει κι εμάς!

Ο Θεός πάντα ενεργεί με δικαιοσύνη. Όταν εμείς διαλέγουμε τον δικό μας δρόμο αντί για τον δικό του, εκείνος παραμένει δίκαιος και δεν παραβλέπει την αμαρτία. Μέσα από ό,τι συμβαίνει, ο Θεός δείχνει ότι έχει εκείνος τον έλεγχο. Ακόμα κι όταν φαίνεται πως «μας εγκαταλείπει», το κάνει μέσα από τις πράξεις των εχθρών μας (εδ. 62). Αλλά όταν αυτοί οι εχθροί αντιπθένται στο σχέδιό του, ο Θεός επεμβαίνει και τους νικά (εδ. 66). Όταν κι εμείς προσπαθούμε να προωθήσουμε τη ζωή της δικαιοσύνης στο περιβάλλον μας, ξέρουμε ότι τον τελικό λόγο τον έχει ο Θεός: είναι ο δίκαιος Κριτής που θα νικήσει τους πάντες με την κρίση του. Και τον ευχαριστούμε γι' αυτό!

Ο Θεός πάντα δείχνει την απέραντη χάρη του. Παρ' όλο που ο λαός του είναι αδύναμος και πολλές φορές αξίζει την τιμωρία του, ο Θεός δεν αλλάζει. Παραμένει πιστός σ' αυτό που είναι. Είναι δίκαιος και κρίνει δίκαια, αλλά ταυτόχρονα είναι ελεήμων και γενναϊόδωρος. Η κρίση του συνοδεύεται από αγάπη. Με τη χάρη του, ο Θεός «διάλεξε του Ιούδα τη φυλή, το όρος της Σιών, αυτό που αγάπησε» (εδ. 68). Έδειξε την αγάπη του χτίζοντας τον ναό του ανάμεσα στον λαό του (εδ. 69) και κυρίως ανέδειξε βασιλιά τον Δαβίδ, τον βασιλιά της καρδιάς του (εδ. 70-72). Τον κάλεσε από την ταπεινή θέση του βοσκού και τον όρισε να οδηγήσει τον λαό του με σοφία και εντιμότητα.

Σήμερα, εμείς, ο λαός του Θεού στη σύγχρονη εποχή, είμαστε αδύναμοι και έχουμε ανάγκες, αλλά απολαμβάνουμε τη χάρη του και η παρουσία του είναι ο οδηγός μας. Βλέπουμε τη χάρη του στο ότι μας έδωσε κάποιον μεγαλύτερο από τον Δαβίδ, «τον μεγάλο Ποιμένα των προβάτων», τον Ιησού Χριστό. Εκείνος μας οδήγησε, μας φρόντισε και έδωσε τη ζωή του για μας. Ο Δαβίδ ηγήθηκε με καθαρή καρδιά και σοφία, αλλά ο Ιησούς μας υπόσχεται να είναι πάντα μαζί μας και να μας δίνει το Πνεύμα του για να μας καθοδηγεί και να μας προστατεύει.

Παρά όλες τις αδυναμίες μας, έχουμε τη μεγάλη βεβαιότητα ότι ο Κύριος παραμένει πιστός· δεν μας φέρεται ανάλογα με τα έργα μας, αλλά μας πλημμυρίζει με τη χάρη του. Μέσα στις δυσκολίες της σημερινής εποχής, τόσο στην κοινωνία όσο και στην Εκκλησία, η παρουσία και η ενέργεια του Θεού είναι που κάνουν τη διαφορά. Και τον ευχαριστούμε γι' αυτό.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

- * Κύριε, γιατί μένεις πάντα μαζί μας, παρά την αδυναμία μας.
- * Σε ευχαριστούμε γιατί ανέδειξες «έναν μεγαλύτερο από τον Δαβίδ» για να ποιμαίνει, να φροντίζει και να οδηγεί την Εκκλησία σου.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΑΣΤΕ...

- * Την αδυναμία μας και τη συνεχή ανάγκη μας για σένα.
- * Ότι συχνά ξεχνάμε πως εσύ είσαι νικητής και παντοδύναμος.

ΖΗΤΑΜΕ...

- * Κύριε, να δείξεις τη δικαιοσύνη σου στις προσωπικές, οικογενειακές, εκκλησιαστικές, εργασιακές και κοινωνικές μας σχέσεις.
- * Κύριε, κάνε μας ευγνώμονες που μας οδηγείς και μας φροντίζεις –ως άτομα και ως λαό σου.
- * Βοήθησέ μας να ζούμε και να υπηρετούμε με κανόνα ζωής την εκζήτηση της βασιλείας και της δικαιοσύνης σου. Η συμπεριφορά μας πάνω στη γη να είναι εκείνη που ταιριάζει σε πολίτες του Ουρανού.

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ:

- Προάγει το πνεύμα της χριστιανικής αγάπης και ενότητας.
- Ενθαρρύνει το πνεύμα της χριστιανικής κοινωνίας και συνεργασίας.
- Συντονίζει κάθε προσπάθεια για κοινή μαρτυρία κι εκπροσωπεί την κοινότητά μας στην πολιτεία.

<i>Για οποιαδήποτε άλλη πληροφορία σε σχέση με το έργο του Π.Ε.Σ., την εγγραφή σας ως μέλος του Π.Ε.Σ. και την ενεργό συμμετοχή σας, απευθύνεστε:</i>	Στην ΑΘΗΝΑ:	Στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
	ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ Γ. Σουρή 14, 185 47 (Ν. Φάληρο) Πειραιάς	Κ. Παλαιολόγου 6 546 22 Θεσσαλονίκη
	Τηλ.: 210.4834001 Φαξ: 210.4834000	Τηλ. & φαξ: 2310.273380
	email: fotisr@amginternational.org	<i>Για καταθέσεις ο αρ. τραπ. λογ. είναι:</i> Τράπεζα Πειραιώς IBAN: GR87 0172 2260 0052 2604 7428 625 (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ λογαριασμός που λειτουργεί απο- κλειστικά για τη διακονία του ΠΕΣ)
	website: www.evangelicals.gr	

Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Π.Ε.Σ.:

Φώτης Ρωμαίος, *πρόεδρος*
Αιδ. Παντελής Σιδηρόπουλος, *αντιπρόεδρος*
Γιώργος Καλοτεράκης, *ταμίας*
Στέφανος Μποτώνης, *γ. γραμματέας*
Μέλη: *Ηλίας Χατζηελευθερίου, Παύλος Δημητριάδης του Ιωαν.,
Παύλος Δημητριάδης του Ανέστη, Σωκράτης Αναστασιάδης,
Δημήτρης Λέκκας, Αντώνης Δημητριάδης*

Το παρόν πρόγραμμα της Παγκόσμιας Εβδομάδας Προσευχής στα ελληνικά εκδίδεται και κυκλοφορεί με τη φροντίδα και τη δαπάνη του Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου (Π.Ε.Σ.) που είναι μέλος:

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
(EUROPEAN EVANGELICAL ALLIANCE)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
(WORLD EVANGELICAL ALLIANCE)

Ευχαριστούμε:

- τον Χάρη Νταγκουνάκη για τη μετάφραση των κειμένων.
- την Πέγκυ Κάκαρη για τις διορθώσεις των κειμένων.
- το Logos Graphics και τη Δήμητρα Παπαναγή για την επιμέλεια της έκδοσης.